

nærmere Bestemmelse skulde staa til Raadighed i andre Øjemed. Hvad angaar de 72,000 Kr., paaregnedes 17,000 Kr. at medgaa til Konkurrencerne, 10,000 Kr. til Rejser, Dagpenge, Beretninger, Tryksager osv., og 45,000 Kr. skulde gaa til de aarlige Præmier. Regeringens Forslag gik fremdeles ud paa, at Maksimum for Præmierne skulde være 4,500 Kr., Minimum 1,500 Kr., at Konkurrence skulde gentages hvert 4de Aar, og at de, som fik Præmie, skulde kunne vedblive at nyde den, saafremt det af Tilsynet fremgik, at deres Besætninger vedblivende være værdige dertil. Det var navnlig dette sidste Spørgsmaal, som gav Anledning til betydelig Meningsforskel her i Tinget. Nogle mente, at det vilde være rigtigt, at en Besætning, saa længe den opfylder Betingelserne, ogsaa vedblivende bør kunne nyde Præmien, medens andre mente, at der bør fastsættes en Tidsgrænse, f. Eks. 4 Aar. For begge disse Opfattelser kan der utvivlsomt gøres gode Grunde gældende, og da hele Sagen er ny og uprøvet, vilde det næppe være rigtigt, om man allerede paa det nuværende Trin vilde søge at fremtvinge en endelig Afgørelse i den ene eller i den anden Retning. Finansudvalget er derfor blevet enigt om — hvad der ogsaa blev antydet ved 2den Behandling — foreløbig at gaa uden om Spørgsmaalet derved, at Bevillingen begrænses til at gælde for 4 Aar. Naar da de 4 Aar ere gaaede, staa vi frit og ville i Henhold til de indvundne Erfaringer kunne tage Bestemmelse om, hvorledes Ordningen bedst bør være. Dernæst har der i Udvalget været Enighed om at anbefale, at Præmiernes Størrelse noget nedsættes, saaledes at Maksimum bliver 4,000 Kr., Minimum 1,000 Kr., og endvidere om, at en Del af Beløbet anvendes til saakaldte Opmuntringspræmier. Derved har man tænkt sig, at Ejere af Besætninger, som ikke fuldt ud fyldestgøre Betingelserne for at kunne anerkendes som Avlscentrer, men som delvis fyldestgøre disse Betingelser, og som vidne om et godt Arbejde i Retning af at naa fuldt ud til Maalet, kunne faa en mindre Præmie som Opmuntring. Den ærede Minister har ment at kunne gaa med til, at et Beløb af 6,000 Kr. om Aaret anvendes paa denne Maade. Udvalget vilde ikke have noget imod, at indtil et Beløb af en halv Snes Tusinde Kroner benyttedes saaledes. Med Hensyn til de af mig her nævnte Regler for Bevillingens Anvendelse er der i øvrigt fuld Enighed mellem Udvalget og Ministeren. — Ændringsforslag Nr. 63, der gaar ud paa at give et Tilskud til en

Dyrlæge, og Nr. 64, der gaar ud paa at forgive Oldenborrelarver med Petroleum og andre vellugtende Sager, behøver jeg ikke nærmere at dvæle ved. — Det samme gælder Ændringsforslagene Nr. 65, 66 og 67, som imødekomme et Ønske, som ved 2den Behandling blev udtrykt i et Ændringsforslag, der stilledes af det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen). Jeg haaber, at han er tilfreds med det, som her er foreslaaet.

Naar vi derefter gaa til § 26, finde vi først Ændringsforslaget Nr. 168, som ikke behøver Omtale. — Derimod maa jeg sige et Par Ord om Nr. 169. Det gaar ud paa at købe Frijsenvold Laksegaard for en Sum, der vil løbe op til 155,000 Kr. Det er imidlertid unødvendigt at gøre nærmere Rede for de Stridigheder, som denne Laksegaard har givet Anledning til. De have ofte nok været fremdragne her i Salen og ere saa vel kendte, at der ikke er Grund for mig til at opholde mig derved. Det synes, som om de Rettigheder, som knytte sig til denne Fiskegaard, gennem Aarhundreder have været Æmne for Strid; denne er som bekendt navnlig i den sidste Snes Aar bleven af en særdeles bitter Karakter og har sat overmaade meget ondt Blod blandt Fiskerbefolkningen ved Randers Fjord og ved Gudenaan neden for Laksegaarden. For at faa en Ende paa disse Forhold, som ere lidet heldige, og som ikke blot medføre en Mængde Spektakler og Processer, men som utvivlsomt ogsaa bidrage til, at Fiskeriet ødelægges, vil det være at anbefale — og Udvalget har tiltraadt Forslaget derom — at Staten nu erhverver denne Laksegaard. Købesummen er sat til 155,000 Kr., hvilket er væsentligt mindre end den Sum, der tidligere har været Tale om, men sikkert alligevel rundelig nok. Naar Staten nu ved at købe denne Ejendom tager Skridtet til at faa Forholdene derovre ordnede, er dette imidlertid ikke saaledes at forstaa, at dermed skulde de Rettigheder, som hidtil have været knyttede til Laksegaarden, være abandonnerede fra Statens Side og Fiskeriet være fuldstændig prisgivet. Tværtimod, de Rettigheder, som ere knyttede til Laksegaarden, maa Staten foreløbig opretholde, men det er Mening, at der til næste Aar — thi i Aar er det jo for sent — skal fremsættes Lovforslag om en hensigtsmæssig og betryggende Ordning af Fiskeriforholdene i Randers Fjord og den Del af Aaen, som ligger neden for Laksegaarden. Det vil være nødvendigt efter nærmere kyndig Undersøgelse at fastsætte bestemte Regler,